

Па шта ако су разговарали?

Пише: Милан Пурић
уторак, 09 септембар 2008 10:08

Одмах по завршетку председничких избора у Јануару 2008. године, Тадић је изјавио да са Николићем мора да разговара и да уважава чињеницу да је Николић освојио преко 2.100.000 гласова.

Пред парламентарне изборе, маја 2008. године, знатижељни новинари правили су разне постизборне калкулације, па је једно од питања за лидере ДС и СРС Тадића и Николића било да ли је могуће формирати њихову постизборну коалицију која би Србију увела у дугорочно стабилан период који би гарантовао могућност сређивања унутрашњих и спољних приоритета уз подршку највећег броја грађана.

И један и други говорили су да је то заиста тешко урадити, а главни проблем Тадић види у непристајању СРС да се иде у ЕУ, а Николић замера ДС да се недовољно искрено залаже за очување Косова и великој корупцији у њиховим редовима.

У последња два-три месеца Тадић у свим јавним наступима (УН, Брисел, затим Јеремић у “Хард Тоок” у Лондону) децидирано изјављују, да не само што Србија никад неће признати такозвану државу Косово, већ ако буде стављена пред избор ЕУ или КиМ, неће бити дилеме, остаће уз своју сувереност на целој територији. У својим предизборним наступима, Тадић је говорио да је корупција у Србији једно од највећих зала, па ће се, стога, по доласку на власт свим средствима борити против ње. На главном одбору ДС, 06.09.2008. Тадић изјављује да је дошао час за обрачун са корупцијом на свим нивоима и да се, осим великих пљачки у деведесетим годинама, то дешавало и после 5 октобра, све до данашњих дана и да неки који му сада аплаудирају (чланови ГО ДС) немају баш пуно разлога да се оваквој ствари радују. Та његова одлучност по ова два питања (Косово и корупција) представљају потпуни излазак у сусрет захтевима Николића и сјајан сигнал о намерама врха ДС (Ћилас на завршетку прве седнице Скупштине Београда изјављује да ће најозбиљније размотрити све документе које му је Вучић проследио поводом корупције у Београду).

Са своје стране, Николић успева да сви органи странке прихвате “условљену” подршку ССП и да гласањем, после прихватања њиховог амандмана, омогући Србији да пошаље заиста импресивну поруку и ЕУ и Русији о националном јединству по питању њених стратешких интереса.

Очигледно је да би овакав ток дешавања у Србији био веома непријатан за поједине играче на домаћој политичкој сцени. Мале политичке странке (СПС, Г17+, ЛДП, мањинске странке, ЛСВ) одједном би се нашле у позицији да не могу више да постављају уцењивачке захтеве (често на штету Србије) и биле би принуђене да своје евентуално

Па шта ако су разговарали?

Пише: Милан Пурић

уторак, 09 септембар 2008 10:08

учешће у власти прилагоде њиховим заиста постигнутим изборним резултатима. Паника у редовима НВО због могућности да се преиспита њихов рад и да им се да примерен приступ медијима и финансијским средствима у буџету, за њих представља скоро самоубилачку варијанту. Домаћи тајкуни свих врста и боја одједном би били суочени са чињеницом да више немају политичку заштиту, а самим тим и могућност експлоатисања хаотичне економске ситуације огољеног монополизма. Посебно би било интересантно утврђивање пута и начина стицања енормних капитала у изузетно кратком року (уобичајено у целом цивилизованом свету). Јединство политичке елите највећег дела Србије вратило би у нормално стање ситуацију у земљи (демократију), а Владу не би формирали страни амбасадори и домаћи тајкуни.

Са друге стране, могућност да се СРС уведе у неку врсту власти сигурно плаши већину првака СРС, јер конкретан рад на решавању привредних и других проблема показао би ко је од њих заиста способан за такве изазове. Но, већа претња постоји управо Председнику СРС, јер би уласком у власт највећи део средње позиционираних кадрова СРС свој статус дуговао Николићу (увео их у власт), а не Председнику, па би, самим тим, њему били лојалнији и вероватно у скупштинским органима СРС-а могли да прегласају ионако малобројније Шешељеве присталице.

Очигледно је да се у овом тренутку поклапају интереси великог броја политичких и економских чинилаца у Србији да до сарадње две најјаче странке не дође. Добро за њих, штета за Србију. Како ће се понашати медији у овој ситуацији, показаће вероватан пут Србије у будућности. На том питању све ће зверке показати свој траг и пре првог снега.

Не знам да ли су разговарали, али сам сигуран да су се разумели!